

Abstrakt

Předkládaná práce se zabývá obsahem tisku spojeného s Československou stranou lidovou v období tzv. Marmaggiho aféry a kampaně před volbami do Národního shromáždění v roce 1925. Stojí na předpokladu, že sledované texty odráží postoje českých politických katolíků, jejichž hlavní reprezentantku lidová strana představovala. Stranické vedení od počátku razilo vůči Československu kurz smířlivý a loajální. Ten znesnadňovalo více faktorů, jako protikatolická vlna, provázející vznik a první měsíce existence republiky. Ani po opadnutí vlny nezmizely antiklerikální a protikatolické tendence, ostatně jejich nositele nacházíme i mezi vůdčími osobnostmi státu v čele s prezidentem Tomášem Garrigue Masarykem. Tento výzkum se táže, jak se politicko-katolický tisk stavěl k „státotvorné“ politice lidoveckého vedení v době roztržky mezi republikou a Svatým stolcem, jež stupňovala napětí mezi „státotvorností“ a vlastenectvím na jedné, a katolicismem na druhé straně. Jak oficiální stranický kurz katolická periodika komentovala? Snažila se jej i hodnotit, hájit nebo kritizovat? Naznačovala snad alternativu? Vyjadřoval určitý postoj ke státu i samotný tisk (potažmo, jeho prostřednictvím, strana či některá její složka)?

Konkrétněji práce sleduje vykreslení republiky především ve vztahu k církvi a věřícím. Dále zkoumá zobrazení postavy prezidenta Masaryka coby čelného reprezentanta státu, aktivně vstupujícího do dění v průběhu Marmaggiho aféry a známého značně vyhraněnými postoji ke katolicismu. Mimoto si předkládaný text všímá místa, které zaujímala ve zkoumaných listech postava Jana Husa a téma husitství, potažmo české historie vůbec. Poslední tematický okruh v práci představuje Slovensko coby specifickou část státu, a způsob, jakým vztah lidovců vůči němu zachytil politicko-katolický tisk, především ve světle podzimních voleb, v nichž se kandidáti lidovců poprvé samostatně ucházeli o hlasy tamních voličů.